

DECANUS COMMUNITATIS STUDII PHILOSOPHICI ET BONARUM AR- TIUM IN ACADEMIA LIPSIENSI.

Vemadmodum οἱ τῆ λυχνε χείραν ἔχοντες, ἔλαιον ἀπὸ λυχνῆσιν, hoc est, qui lucernâ opus habent, oleum affundunt, quod olim Anaxagoras Philosophus neglectis habitus, Pericli, Atheniensis Reip. principi, ob illum moriturum lamentanti dixisse fertur; ita optimi prudentissimiq; Imperatores & Principes, cum nullâ re minus quam studiis sapientia & prudentia Ecclesiam Dei & societatem civilem carere posse viderent, Academias, ceu seminaria & fontes omnis sapientia, à quibus splendor & sapor in omnes Reipublicæ partes diffunderetur, instituerunt. Exempla alia ut omittamus, (nam multa sunt,) unum alterumq; suggestum hic ibimus. De *Carolo Magno*, qui Romani Imperij maiestatem primus ad Germanos transtulit, scribunt Historici, eum Literas & earum cultores summo amore, benevolentia & liberalitate profectum fuisse, & ad conferenda propagandaq; literarum studia tres præclarissimas Academias, Bononiensem quidem, à Theodosio Imp. Anno Christi 423. fundatam, restaurasse; at Parisiensem Anno Christi 792. & paulo post Ticinensem seu Papiensem in Italia Anno, Christi 794. maximis impensis fundasse. Quin & ipse Scholam Parisiensem ingressus, alumnorum suorum (quos magno numero suis sumptibus in literis informari curabat,) profectus exploravit, industrios collaudavit, inertes benignè ad frugem correxit, & hanc in literas doctosq; viros benevolentiam, panè cum ipso Imperij sceptro ad successores suos laudatissimos transtulit. Imperator ejusdem nominis IV. Aureæ illius (ut vocant) Bulla auctor, armis pariter & literis clarissimus, Pragensem Academiam Anno Christi 1360. instituit, illiusq; auditorium aliquando ingressus ultra tempus prandij Magistrorum & Professorum Disputationibus interfuit. Simili erga literas favore liberali ducti olim Illustrissimi Principes Saxonie FRIDERICUS, qui postea ex Saxonica domo Elector, & ob fortitudinem Bellicosus dictus, ac VVILHELMUS Fratres, Landgravi Thuringie, Marchiones Misnia, &c. exulantes à Pragensi Academia Musas in suam ditionem Anno Christi 1409. Mensis Decembris die 2. receperunt, ijsq; hic Lipsiæ tutum recessum dederunt, concesserunt. Nec verò seminaria hæc Ecclesie & Reipublicæ, omnisq; virtutis officinas instituerunt modò pientissimi hi Imperatores & Principes; sed & inter alia Privilegia ac præmia Studiosis proposita, honores etiam literarios, quos Gradus vocant, ac in his quoq; Magisterium sive Doctoratum Philosophicum clementer indulserunt, ut qui ingenio, virtute & eruditione alijs in sapientia itinere antecellerent, signis quibusdam externis ab iisdem discernerentur. Ac ut inter nostræ nos jam Academiæ terminos solum contineant, impetrarunt Celsissimi prænominati duo Principes, ut hic Lipsiæ vigeret generale studium, in quo in Sacre Theologia, & Ultriusq; Juris, nec non Medicinæ, septem liberalium artium, & omnium licitarum Facultatum studijs liceat actus scholasticos, pro ut in Universitate studij Parisiensis consuevit, exercere; in quo Magistri, Doctores, nec non alij graduati & studentes gaudeant & utantur omnibus Privilegijs, libertatibus & immunitatibus concessis docentibus & studentibus in iisdem scientijs & Facultatibus; addito insuper voto cephalico, ut studium hoc nostrum Lipsiense fiat mater ibidem studere volentium, ex cujus fecundis uberibus lac mellissimum sugant omni tempore abundanter, virosq; producat consilij maturitate perspicuos, virtutum redimitos ornatibus, ac apprimè diversarum Facultatum dignitatibus eruditos, atq; ut inibi fons sit scientiarum irriguus, de cujus plenitudine hauriant universi liberalibus ibidem imbui cupientes documentis. Factæ iteircò revera sunt Academiæ *παιδείας*, quas sic vocare venustè ac perquam scitè Pythagoras olim fuit solitus, Perindè enim ut homines mercaturam facientes non sine magnis sumptibus & extremis periculis nobilissima adeunt emporia, ut, quæ ad victum cultumq; corporis necessaria sunt, sibi parent: Ita & studiosi adolescentes, non modò capiendi uberioris ingenij cultus ergò, sed & reportandi aliquid honoris & dignitatis, ad celeberrimas Academias, tanquam ad mercaturas quasdam optimarum artium & honorum confluunt. Horum in numero cum alij multi fuere hæctenus juvenes honestissimi, à tempore quidem fundatæ Academiæ tria millia cum octuaginta tribus, qui & testimonium eruditionis honorificum, & Philosophicæ dignitatis supremæ *βραβείον* cum laude à communitate nostra obtinuerunt; tum hoc quoq; tempore nomina apud Nos sua professi sunt Candidati qui sequuntur, adolescentes honestissimi Opt. art. & philosophiæ Baccalauri, universi tres & triginta:

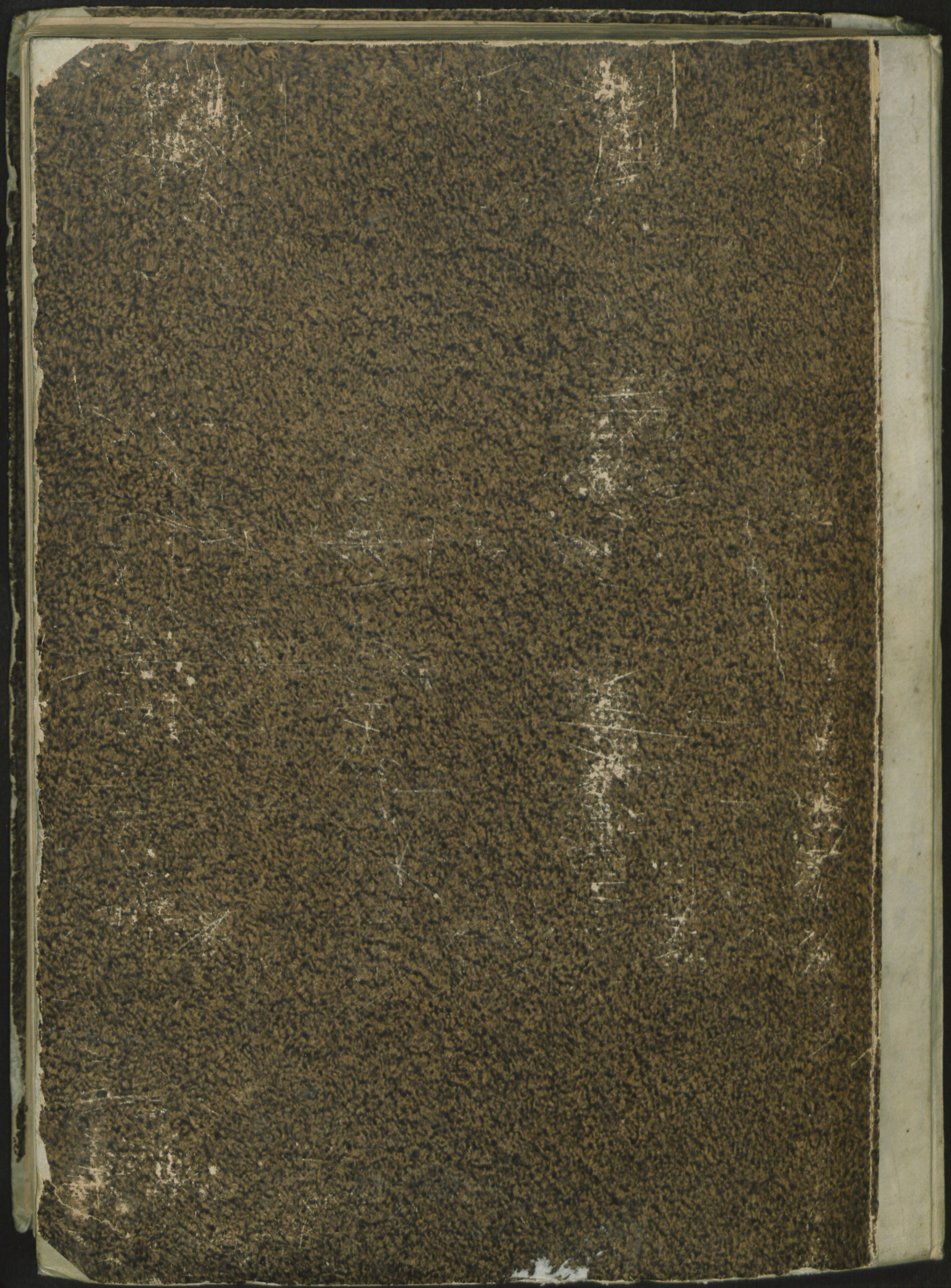
JOHANNES BLÖTNERUS, Neostad. Variscus, Tauchenis
Ecclesie Pastor,

JOHANNES BIRNERUS, Döbelensis.
FRIDERICUS VVENCESLAI, Medevicensis.
SAMUEL CNORRIUS, Dresdensis.
AMBROSIUS ARNOLD, Dresdensis.
BALTHASAR SVEVIUS, Scheibenbergensis.
ZACHARIAS AVENARIUS, Cizensis.
PAULUS HORNICÆUS, Rochlitensis.
GEORGIUS ZINSMANNUS, Lauchenis.
ANDREAS Voigt / Lipsiensis.
ADAMUS PAPA, Lipsiensis.
NICOLAUS Blopfsch / Schönstadio-Thur.
GOTFRIDUS SLUTERUS, Göttinga-Saxo.
CHRISTIANUS Schneider, Lipsiensis.
CHRISTOPHORUS MAYERUS, Lipsiensis.
GEORGIUS Kaphan / Lipsiensis.

CHRISTOPHORUS Bentner / Torgensis.
ADAMUS GRÜNINGK, Coldicensis.
JACOBUS Süß / VVolckensteinensis.
JOACHIMUS Dreysherff / Greussenà-Thur.
JOHANNES SPARBART, Mifnensis.
GOTFRIEDT SCHLEGELIUS, Dresdensis.
CHRISTOPHORUS SCHLEGELIUS, Dresdensis.
HIERONYMUS Brunner / Schleusinga-Er.
JOHANNES VVIPRECHT, Delitianus.
DANIEL Weinbürger / Quedlinburgo-Saxo.
CHRISTOPHORUS Darsfurt / Gorlicio-Lufatus.
GABRIEL Steiniger / Torgensis.
MATTHÆUS TZSCHEPIUS, Strellensis.
JOHANNES HOLLENHAGEN, Hervordia-VVestph.
VVOLFFGANGUS ERNESTUS TUNTZELIUS, Vinarienf. Thur.
NICOLAUS COSTERUS, Hymmelingio-VVestphalus.
JOHANNES CRÜGERUS, Angermündensis Marchicus.

Hi cum eruditionis suæ fiduciam habent, præmiaq; diligentia, in optimarum artium studijs navatæ, peculiaris desiderant, eadem tandem à Communitate nostra petierunt. Quo factò gravis & accurata inquisitio, juxta ac censura severa in vitam & studia ipsorum pro more suscepta est, deprehensumq; eos universos & singulos in Philosophiæ studijs tales fecisse progressiones, vitæq; ac morum probitate ita ornatos esse, ut digni judicati sint, quibus doctrinæ testimonium honorificum, cum annexo eximia dignitatis literariæ titulo à Communitate nostra Philosophica tribueretur. Quare, quod feliciter in sui nominis gloriam, & Ecclesie ac Reipublicæ emolumentum cedere velit jubeat Majestas altissima, producemus eos crastino, *σὺ τῷ οὐρῷ*, die, Horâ VII. in Theatrum Philosophicum hujus Collegij, ijsq; ex potestate clementissimè Nobis concessa supremæ dignitatis Scholasticæ insignia, ut DOCTORES Philosophiæ, atq; artium Philosophicum hujus Collegij, ijsq; ex potestate clementissimè Nobis concessa supremæ dignitatis Scholasticæ insignia, ut DOCTORES Philosophiæ, atq; artium liberalium & honestissimorum morum MAGISTRI deinceps sint, & appellentur, ratione convenienti, adhibitis solennitatibus & ritibus receptis, in solenni *παιδείας* conferemus. Magnificum itaq; Academiæ Rectorem, superiorum Facultatum trium inclytarum Decanos, nec non ceteros viros, omnium ordinum ac Professionum Excellentissimos, Clarissimosq; perhumaniter ac officiosè invitamus, eo, quo decet aut par est, studio rogantes, ut præclarissimâ suâ præsentia festivitati philosophicæ interesse, eandemq; conspectiorem ac illustriorem reddere ne graventur: Quâ benevolæ mentis testificatione, Nobis quidem aptè primè gratâ. Candidatis verò perhonorificâ, non tantum Communitatem Philosophicam, & Candidatos modernos sibi devincient artius; sed & studiosæ Juventuti, ad fidelius urgendum honesta studia, certissimos suppeditabunt stimulos. Reliquos verò, qui in studijs apud nos vivunt, Nobilissimos & ornatissimos Juvenes, amicè compellamus officij ratione, ut & ipsi suâ præsentia hunc actum reddant auctiorem, ac quæ tum dicentur agenturq; publicè, per silentium non modò audiant spectentq; sed & DEUM præpotentem votis ardentibus Nobiscum venerentur ac invocent, quo Academiæ hanc, tanquam Tutor bonus, defendat, eos, qui nefaria consilia turbandæ Ecclesie aut Scholæ ineunt, à cervicibus nostris arceat, omnesq; cogitationes ac cogitata scelerâ in capita auctorum convertat, per & propter Filium suum, Mediatorem nostrum JESUM CHRISTUM. P. P. Lipsiæ, sub officij nostri Sigillo, Die XXVII. Mensis Januarij, ANNO M. DC. XXX.

LIPSIÆ, excudebat GREGOR. Kisch / Anno 1630.

DECANUS COMMUNITATIS STUDII PHILOSOPHICI ET BONARUM AR- TIUM IN ACADEMIA LIPSIENSI.

Vemadmodum *οι τε λυχνε γενειαν εχουτες, ελαιον επιχεσσω*, hoc est, qui lucernam opushabent, oleum affundunt, quod olim Anaxagoras Philosophus neglectius habitus, Pericli, Atheniensis Reip. principi, ob illum moriturum lamentanti dixisse fertur: ita optimi prudentissimiq; Imperatores & Principes, cum nulla re minus quam studiis sapientiae & prudentiae Ecclesiam DEI & societatem civilem carere posse viderent, Academias, seu seminaria & fontes omnis sapientiae, a quibus splendor & sapor in omnes Reipublicae partes diffunderetur, instituerunt. Exempla alia ut omittamus, (nam multa sunt,) unum alterumq; suggestum hic ibimus. De *Carolo Magno*, qui Romani Imperij maiestatem primus ad Germanos transfudit, scribunt Historici, eum Literas & earum cultores summo amore, benevolentia & liberalitate profecutum fuisse, & ad conferenda propagandaq; literarum studia tres praclarissimas Academias, Bononiensem quidem, a Theodosio Imp. Anno Christi 423. fundatam, restaurasse; at Parisiensem Anno Christi 792. & paulo post Ticinensem seu Papiensem in Italia Anno, Christi 794. maximis impensis fundasse. Quin & ipse Scholam Parisiensem ingressus, alumnorum suorum (quos magno numero suis sumptibus in literis informari curabat,) profectus exploravit, industrios collaudavit, inertes benignè ad frugem correxit, & hanc in literas doctosq; viros benevolentiam, panè cum ipso Imperij sepro ad successores suos laudatissimos transfudit. Imperator ejusdem nominis IV. Aurea illius (ut vocant) Bulla auctor, armis pariter & literis clarissimus, Pragensem Academiam Anno Christi 1356. instituit, illiusq; auctoritate, & auctoritate, & ob fortissimum Bellicosus dictu Anno Christi 1409. Men- blicae, omnisq; virtutis of- tiam literarios, quos Gra- alijs in sapientiae itinere a- mus, impetrarunt Celsis- nae, septem liberalium ar- quo Magistri, Doctores, dentibus in ijdem scient- cundis uberibus lac mell- diversarum Facultatum e- entes documentis. Facte iccirco revera sunt Academiae *αειμαρτυρες*, quas sic vocare venustè ac perquam scitè Pythagoras olim fuit solitus, homines mercaturam facientes non sine magnis sumptibus & extremis periculis nobilissima ad eunt emporia, ut, quae ad victum cultumq; corporis necessaria sunt, sibi parent: Ita & studiosi adolescententes, non modò capiendi uberioris ingenij cultus ergò, sed & reportandi aliquid honoris & dignitatis, ad celeberrimas Academias, tanquam ad mercaturas quasdam optimarum artium & honorum confluent. Horum in numero cum alij multi fuere haecenus juvenes honestis- simi, à tempore quidem fundatae Academiae tria millia cum octuaginta tribus, qui & testimonium eruditionis honorificum, & Philosophicae dignitatis supremæ *βεγεσθω* cum laude à communitate nostra obinuerunt; tum hoc quoq; tempore nomina apud Nos sua professi sunt Candidati qui sequuntur, adolescententes ho- nestissimi Opt. art. & philosophiae Baccalauri, universi tres & triginta:

JOHANNES BLÖTNERUS, Neostad. Variscus, Tauchen- sis Ecclesiae Pastor.
JOHANNES BIRNERUS, Döbelensis.
FRIDERICUS VVENCESLAI, Medevicensis.
SAMUEL CNORRIUS, Dreßden- sis.
AMBROSIUS ARNOLD, Dreßden- sis.
BALTHASAR SVEVIUS, Scheibenbergensis.
ZACHARIAS AVENARIUS, Cizensis.
CHRISTOPHORUS Bentner / Torgensis.
ADAMUS GRÜNINGK, Coldicensis.
JACOBUS Eiß / VVolckensteinensis.
JOACHIMUS Dreyßerff / Greußenà-Thur.
JOHANNES SPARBART, Misnensis.
GOTFRIED SCHLEGELIUS, Dreßden- sis.
CHRISTOPHORUS SCHLEGELIUS, Dreßden- sis.
HIERONYMUS Brunner / Schleusingà - Er.

... Disputationi- ector, & ob forti- in suam ditionem Ecclesiae & Reipu- posita, honores e- rtute & eruditione os solum continea- s, nec non Medici- uevit, exercere; in- docentibus & stu- ntium, ex cujus foe- atibus, ac apprimè- bidem imbui cupi- Perindè enim ut